

ZEYNƏB DƏRBƏNDLİ

DƏDƏ QORQUDLA
YUXUDA SÖHBƏT

Bu gecə yuxuma Dədəm gəlmişdi,
Dedi bu nə haldı, hanı torpaqlar?
Bu nədi, bir söylə nələr görürəm?
Analar saç yolar, bacılar aqlar.

Mən sizə bunumu vəsiyyət etdim?
Verdiz torpaqları, verdiz dağları.
Hanı Xarı bülbül, İsa buluğu,
Düşməni kor qoyubdur güllü bağları.

Axı əmanətə xəyanət olmaz,
Sizə devir etdim varım yuxumu.

Zeynəb Şəmsətdin qızı İbrahimxəlilova (Zeynəb Dərbəndli) 1970-ci ildə Dağıstan Respublikasının Dərbənd rayonunun Rükəl kəndində dünyaya göz açıb. Gözəli ikinci grup şairdir, məktəbə ikinci ay, yarıncı sinifi gedib. Sonralar yazıb oxumamığı öz-özünə öyrənib. Müəllimi özünün dediyi kimi kayıtdı və Anası olub. Zeynəbin uşaq vaxtlarından seirs, musiqiyə böyük həvəsi yaranıb. Kənd klubunda musiqi dərəcələrində iştirak etmiş, dərəcənin bütün iştirak etdiyi festivallarda birinci yerlərdə olub. 11 yaşında atasını itirən Zeynəbin, anası ona həm ata, həm ana olmuşdur. Hayatın acılarına gülümsəyərək musiqi ilə cavab verən Zeynəb, böyüyüb, bütün yaşadıqlarını və Vətəni, Anaya, Dünyaya sevgisini qələmindən damla-damla ağı vəraqə süzür. Zeynəbin məktəb oxumamığı onu sındırmadı, əksinə, o bir az da güclü oldu. O, 2010-cu ilin yanvarında "Ömür karvanı" adlı ilk şeirlər kitabını öz illik təqaüdünə çap etirdi. Bununla da dayanmadı o, həmin ilin sentyabrında "Yazdım ki, sözüm qala" adlı ikinci şeirlər kitabını nəşr etirdi. Haqqısqıllarla yana öz-özünə olan Zeynəb, bir qız həyatından keçir. Və bə...

Bəs hara baxırız, niyə görmədik,
On səkgizdə olan soyqırımları.
Beləmi qorunur, beləmi sizce?
Babalardan qalan yadigarları.

Mən sizə bunları qoyub gedərkən,
Demədimmi candan öziz qoruyun?
Bəs niyə mən indi qanlar görürəm,
De, niyə bulanıb Kürümün suyu?

Mən sizə inandım, etibar etdim,
Mən bir özyyətlə qurduqlarımı.
Bilmirəm mən necə həzm edim, Allah,
Gəlmiş öz yurdumda gördüklərimi.

Yaxınlığında möhürlənir.

Zeynəb Dərbəndli Rusiya, Azərbaycan, İraq Türkmən yazıçılar birliklərinin üzvüdür. Dərbənddə fəaliyyəti göstərən "Gülüstən" ədəbi birliyinin fəal üzvü və sədridir. Türkiyə İlesamın üzvüdür. "Azad qələm" qəzetinin Dağıstan üzvü müxbiridir. Zeynəb Dərbəndli 6 kitab müəllifidir: "Ömür karvanı", "Yazdım ki, sözüm qala", "Məni Anam bağışlasın", "Dərbəndin sösi", "Tural və Gültəkin dastanı". Bu yaxınlarda rus dilində yeni kitabı çıxdı - "İspavədgə a radnoy zemle" ("Doğma torpağına sevgi etirafı"). Və 2016-cı ildə, 124 şairin yer aldığı Dərbənd, Azərbaycan, Türkiyə və İraq Türkmənli şairlərinin yer aldığı ATEŞ - 2016 layihəsi antologiyasının rəhbəridir.

Hazırda Dərbənddə yaşayıb yazıb yaradır. Zeynəb Dərbəndli Azərbaycan xalq və bəstəkar mahnılarını və öz sözlərini mahnılarını ifa edir. Müğənni şair Dağıstan - Azərbaycan ədəbi mühitində və iki ölkə şairlərini bir araya gətirən ürayı VƏTƏN İLƏ döyünən ZEYNƏB DƏRBƏNDLİ haqqında hələlik bu qədər!

Bəlkə bir yoxudur bu gördüklörüm,
Borçalım qapısı bağlı deyildir.
İrəvan düşməno baş şəhər olub,
Bari bunu söylə, de neçə ildir?

Nə qədər man uzun yatmışam, Allah,
Əsirlər bəlanib ağa, qarıya.
Bir ucu başlanqıç, bir ucu sonluq.
Bir ucu daima ölümlü dünya.

Mən susdum, cavabım olmadı deyim,
Axi nə desəm də anlamırsız idi.
Mən susdum, deməyö söz tapamırdım,
Desəm də no fayda, monəsiz idi.

Dədəmiz Qorquda üzü qarayıq,
Qoruya bilmədik omanətin.
Nəca deyirdim ki, başğışla, Dədə,
Biz ki unutmmuşduq vəsiyyətin.

Dedi ki, xudahafiz, man gedər oldum,
Qalsam nə faydası, kim məni anır?
Bütün olanlara içim göynəyir,
Min ildən qazınan məzarım yanır.

Üz çevirib getdi, üzüm olmadı,
Qaçım arxasıyca, saxlayım onu.
Əlimi qaldırdım uca göylərə,
Beləmi olarmış hər şeyin sonu.

Yenə də ruhunur qarşısında mən,
Deyirom başğışla bizləri, Dədə.
Əyər bilo bilson neçə atanın,
Torpağa dırandı dizləri, Dədə.

Ana oğul dedi, bacı vay qarışdı,
Ata acısını içinə çəkdi.
Düzdür, Qarabağda yağdı dığalar,
Zəhərli bitgi tək toxumun əkd.

Mənse inanıram, bir gün gələcək,
Oyanar Fəridim, Mübarizlərim.
Yenə torpağların birləşəcəkdir,
Buna qadirdilər mard ərənlərim.

Yenə də başğışla bizləri, Dədə,
Ruhun qarşısında günahkarıq biz.
Gələcək o günlər, lap az qalıbdır,
Məzarına düşməno çökəcəkdir diz

Bağışla bizləri, ey ulu babam,
Biz yenə də sanın övladlarımq.
Hər şey düzələcək, Allah böyükdür,
Bu qan yerdə qalmaz, nə qədər varıq.

Allahım, bizlərdən səbiri götür,
Bizə səbr deyil, Vəton görəkdir.
Birləşib bir olsaq, qalib gələrik,
Qələbənin özü VƏTƏN deməkdir.

Dədəmin ruhuna gəlin and içək,
Birlük olmaq üçün bizlər hər zaman.
Mən Zeynəb o zaman xoşbəxt olaram,
O vaxt ki, birləşər can Azərbaycan.

NARİN QALAM

Düşmən qarşısında durdun ər kimi,
Qazandı savaşı, igid nərk kimi,
Həmişə oyaqsan igidlər kimi,
Narin Qalam.

Aldılar, satdılar, boyun əymədin,
Min bir şər atdılar, boyun əymədin,
Ataşa tutdular boyun əymədin,
Narin Qalam.

Qələbə şalmısın hər savaşında,
Dayanırsan Dərbəndimin başında,
Bir ulu ozansan beş min yaşında,
Narin Qalam.

Neçə xanı, boyı yola salmsın,
Hər əsirdən saysız yara almısan,
Görkəmli öz yerində qalmısan,
Narin Qalam.

Her yanı hasarlı, bir dar bəndin var,
Sənə səcdə qılan, necə kəndin var,
Əsirlər sirdaşın, Şah Dərbəndin var,
Narin Qalam.

Gözün üstündədir bütün dünyanın,
Dilində gözürsən cümli, cahann,
Sən, şah əsirinən şah Dağıstanın,
Narin Qalam.

Sən bütün qafqaza, böyük höyatsan,
Sən cahən gözündə, bir kainatsan,
Zeynəb hər zaman qolsan, qanadsan,
Narin Qalam.

DƏRBƏNDİMİN ADI

Dərbəndin adına qurban olaram,
Onu hər addımda yada salaram,
Diz çöküb önümdə səcdə qılarım,
Dərbəndimin adı yazılan yerdə.

Yeddi qapısını canım sanıram,
Ulu Qalasını qəlbim sanıram,
İnanın ki Kobam, Qıblam sanıram,
Dərbəndimin adı yazılan yerdə.

Əyri yollarıdır üzde naxışın,
Mənə rahat gəlir eşiş, yoxuşu,
Təmiz, məsumlaşar könülüm, baxışım,
Dərbəndimin adı yazılan yerdə.

Burdan razı gedər, gələn hər bir kes,
İnsanda yaranır, dahi bir havos,
Zeynəbəm, rahatca alıram nəfəs,
Dərbəndimin adı yazılan yerdə.

DAĞİSTANIM

Mahaçqala şah əsirin,
Çayların var sörir-sərin,
Adın monəsi çox dərin,
Göz babayım Dağıstanım.

Dərbənd sənin görün gözün,
Nurlu anşaman, gündüzün,
Bir cənətdir dağın, düzün,
Göz babayım Dağıstanım.

Şəhərlərin döyər cana,
Soraq salmsan hər yana,
Sən hamıya oldun Ana,
Göz babayım Dağıstanım.

Zeynəb səndən alır ilham,
Sənson mənim nurlu dünyam,
Səndən ayrı qalammaram,
Göz babayım Dağıstanım.

